

Sygn. akt VIII Gz 98/13

POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2013 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy, VIII Wydział Gospodarczy

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSO Barbara Jamiołkowska

Sędziowie: SO Marek Tauer

SR del. Artur Fornal (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 6 listopada 2013 r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa J. Ł.

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w B.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia

17 czerwca 2013 r. w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia powoda (sygn. akt VIII GC 1189/12)

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt VIII Gz 98/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 17 czerwca 2013 r. Sąd Rejonowy w Bydgoszczy udzielił zabezpieczenia roszczeniu powoda J. Ł. o zapłatę kwoty 64.014,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi i kosztami procesu poprzez :

- zajęcie wierzytelności z rachunku bankowego należącego do pozwanej (...) Spółka z o.o. w B. o numerze (...), prowadzonego przez (...) S.A. do kwoty 76.091,57 zł,
- zajęcie wierzytelności przysługujących pozwanej w stosunku do spółki (...) S.A. z siedzibą w W. do kwoty 76.091,57 zł,

nadał również z urzędu w/w rozstrzygnięciu klauzulę wykonalności.

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy wyjaśnił, że biorąc pod uwagę zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie ma wątpliwości co wiarygodności roszczenia dochodzonego przez powoda. W tym zakresie Sąd pierwszej instancji powołał się na swoje stanowisko wyrażone w treści wydanego w tej sprawie – w dniu 9 maja 2013 r. – wyroku. Nadto Sąd ten uznał, iż powód uprawdopodobnił również swój interes prawny w zabezpieczeniu roszczenia, zasadnie bowiem we wniosku o zabezpieczenie zwrócił uwagę na to, iż postawa przyjęta przez pozwaną w toku procesu wskazuje na chęć

jego przedłużenia. Także analiza sprawozdania finansowego złożonego przez pozwaną do akt rejestrowych uzasadniają obawę, że roszczenie powoda nie zostanie zaspokojone, gdyż pozwana nie będzie miała na to dostatecznych środków.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o jego zmianę polegającą na oddaleniu wniosku powoda o udzielenie zabezpieczenia. Pozwana podniosła, że zasądający wyrok Sądu pierwszej instancji nie jest prawomocny (złożona została od powyższego wyroku apelacja), a zaprezentowana w jego uzasadnieniu ocena materiału dowodowego jest sporna. W ocenie pozwanej nie przedłuża ona również niniejszego procesu (ilość zgłoszonych przez nią wniosków dowodowych uzasadniona była charakterem sprawy, uzasadniony był również wniosek o odroczenie posiedzenia z powodu pobytu członka zarządu w sanatorium). Nadto – zdaniem pozwanej – analiza jej sprawozdania finansowego nie może przemawiać za udzieleniem zabezpieczenia, bowiem sprawozdanie to dotyczy okresu od września do grudnia roku 2011, w którym nastąpił wpis pozwanej spółki do rejestru. W okresie tym pozwana rozpoczęła dopiero działalność gospodarczą, osiągając zysk w kwocie 40.707,49 zł (przy zaangażowanym kapitale w wysokości 50.000 zł). Powód zawierając z pozwaną sporną umowę – której wartość przekraczała 2,5 krotnie wysokość w/w kapitału zakładowego – wiedział, że podejmuje współpracę z nowo powstałym podmiotem. Pozwana podkreśliła, że nie ukrywa swego majątku, nie zalega z płatnościami należnościami publicznoprawnymi i nie zamierza kończyć działalności. Z drugiej strony udzielenie zabezpieczenia doprowadzi do sytuacji w której zablokowane zostaną środki finansowe spółki – z których nie będzie ona mogła korzystać i generować dochodu – co ma znaczenie dla jej bieżącego funkcjonowania.

W uzupełnieniu zażalenia pozwany przedłożył wyciąg z umowy o wykonanie robót budowlano – montażowych, zawartej pomiędzy (...) S.A., a pozwanym. Podniósł, że z umowy tej wynika, iż realizowany jest obecnie przez niego kontrakt opiewający na blisko 800.000 zł, przez co nie ma zagrożenia nie wywiązania się przez pozwaną ze zobowiązania w przypadku ewentualnego niekorzystnego dla niej rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 730⁽¹⁾ § 1 k.p.c. udzielenia zabezpieczenia może żądać strona, jeżeli uprawdopodobni roszczenie oraz interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia. Jak o tym stanowi art. 730⁽¹⁾ § 2 k.p.c. interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wtedy, gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia lub w inny sposób uniemożliwi lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania w sprawie.

Należy zgodzić się z Sądem Rejonowym, że powód w dostatecznym stopniu uprawdopodobnił swoje roszczenie. Stosownie do art. 243 k.p.c. nie było w takim przypadku wymagane jego udowodnienie (wykazanie), a w niniejszej sprawie zapadł przeciw wyrok Sądu pierwszej instancji – korzystny dla powoda, chociaż zaskarżony apelacją przez pozwanego – co oznacza, że na obecnym etapie postępowania nie można kwestionować, iż istnienie przedmiotowego roszczenia zostało uprawdopodobnione (zob. uzasadnienie orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 1951 r, C 398/51., OSN 1951, nr III, poz. 89, a także Komentarz do kodeksu postępowania cywilnego pod red. T. Erecińskiego, Wydawnictwo LexisNexis, Warszawa 2006 r., str. 556, art. 243, teza 3 i 4.). Uprawdopodobnienie nie daje bowiem pewności, co do istnienia konkretnego roszczenia, a jedynie prawdopodobieństwo jego istnienia (tak m.in. Sąd Apelacyjny w Poznaniu w postanowieniu z dnia 22 kwietnia 2013 r., I ACz 467/13, LEX nr 1331103).

Wyjaśnić przy tym trzeba, że Sąd Okręgowy rozpoznający niniejsze zażalenie nie jest jeszcze uprawniony do merytorycznej oceny prawidłowości w/w wyroku, jak i zarzutów podniesionych w apelacji względem tego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się natomiast do przesłanki interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia podnieść trzeba, że w orzecznictwie jest on ujmowany dość szeroko, co w praktyce oznacza możliwość powoływania się przez uprawnionego na szereg okoliczności, które mogą uzasadniać udzielenie zabezpieczenia. Przyczyną zagrażającą realizacji roszczenia – jak to wynika z orzecznictwa i piśmiennictwa – jest niewątpliwie zła kondycja finansowa dłużnika, która przejawiać

się może w braku środków pozwalających na regulowanie zobowiązań, wyzbywaniu się majątku, ograniczaniu zakresu działalności, zaciąganiu pożyczek lub kredytów zabezpieczonych majątkiem i zachwianiu możliwości ich spłaty. W przypadku roszczeń o świadczenia pieniężne obawa co do wykonywania orzeczenia może powstać w związku z tym, że zagrożona jest wypłacalność obowiązanego, w szczególności gdy nie ma on dostatecznego majątku (por. uzasadnienia postanowień Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 grudnia 2012 r., III APz 12/12, LEX nr 1240043 oraz Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 21 października 2012 r., III APz 32/12, LEX nr 1220764).

W niniejszej sprawie sam pozwany, składając w dniu 26 czerwca 2013 r. wniosek o zwolnienie z obowiązku uiszczenia opłaty od apelacji podniósł, że „w chwili obecnej pozwana nie ma wystarczających środków do uiszczenia opłaty od apelacji” (zob. k. 301), która – biorąc pod uwagę wartość przedmiotu zaskarżenia (k. 294) – wyniesie 3054 zł. Prawdziwość powyższego twierdzenia pozwanego nie została w toku niniejszego postępowania w żaden sposób podważona.

Pozwany w zażaleniu nie przedstawił w sposób wyczerpujący swojej sytuacji finansowej, poprzestając jedynie na wskazaniu na fakt braku niezaspokojonych zobowiązań o charakterze publicznoprawnym (k. 307 – 310) oraz przedstawiając wykaz posiadanych środków trwałych (dwa samochody, meble biurowe oraz sprzęt komputerowy i programy – z podaniem jedynie ich wartości początkowej w kwocie 51.159,99 zł – k. 311). Uchyliło to, w ocenie Sądu drugiej instancji, oczywistą trudność procesową po stronie wierzyciela, jaką jest wykazanie faktu negatywnego w postaci braku majątku dłużnika wystarczającego do zaspokojenia jego roszczeń. Zdaniem Sądu Okręgowego aktualna sytuacja pozwanego (brak bieżących środków finansowych oraz cenniejszego majątku) uzasadnia zarówno samo udzielenie, jak i zastosowany sposób zabezpieczenia (art. 730⁽¹⁾ § 3 k.p.c.).

Zwrócić należy uwagę, że przedstawienie przez pozwanego niekompletnej kopii umowy o wykonanie robót budowlano – montażowych z dnia 20 czerwca 2013 r. za wynagrodzeniem ryczałtowym w kwocie 797.900 zł (gdzie pominięto postanowienia § 12, 13 i 14 Warunków Ogólnych Umowy określające zasady płatności – zob. k. 325 i 326) świadczy o tym, iż w przyszłości sytuacja obowiązanego może ulec zmianie. Pozwany w takim przypadku będzie mógł żądać uchylenia lub zmiany zaskarżonego postanowienia, powołując się na to, iż odpadła lub zmieniła się przyczyna zabezpieczenia (art. 742 § 1 k.p.c.).

Mając na uwadze przytoczone okoliczności Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.